

37 Защото сте довели тѣя чедовѣцы, които нито отъ Артемідиныятъ храмъ са нѣщо оукрали нито богина та ваша хслатъ.

38 Яко Димитрій, и хсаджници те които са съ него, иматъ съ нѣкого сѣдъ, има дни оуречени за сѣдъ, има и Андипати: да трасатъ сѣдъ единъ на другиго.

39 Яко ли за други (нѣкои работы) трасите, (сѣдъ) оны можатъ да се разсѣдатъ въ законныятъ соборъ.

40 Защото сме въ вѣда да ны не намератъ виновны за днешніятъ вѣнтъ когато нема никаа причина, за коаго да можеме да дадеме отговоръ за това възбшеніе. И като рече това, распвсти народатъ който се беше собралъ.

ГЛАВА 20.

И като се оутиши смѣщеніе то, Павелъ повыка оученицы те, (и оутѣши ги), и като се прости съ нихъ, излѣзе да иде въ Македоніа.

2 И като пройде презъ оныя страны, и оутѣши ги съ много дѣлы, дойде въ Вллада.

3 И като по живеа тамъ три мѣсацы, понеже Іудее те се сговориха да мѣ сторатъ зло, когато щеше да отиде въ Суріа, помысли да се вѣрне презъ Македоніа.

4 И испратиха го дори до И-

сія Евсіпатръ (Пуровъ) Беранинъ: и отъ Солмане те, Аристархъ и Секундъ: и Гайъ Дербанинъ и Тимодей: и отъ Асіане те, Тухікъ и Трофимъ.

5 Они понеже отидоха напредъ, чакаха ны въ Трвада.

6 Я ніе пойдохме съ геміа та отъ Філіппы те послѣ по празнични те дни на прѣсни те хлѣкове, и дойдохме коды нихъ въ Трвада за петъ дни, и преседехме тамъ седмъ дни.

7 И въ первыятъ день насѣдица та, като се веха собралаи оученицы те да ломатъ хлѣвъ, Павелъ се разговораше съ нихъ, понеже искаше да излѣзе въ оутрешніанъ день, и простре разговоратъ дори до полночь.

8 И гореха многы свѣцы въ горница та, гдѣто вехме собрани.

9 Я едно момче име то мѣ вѣтвухъ, като седеше на прозорцатъ, и заспало беше тешкъ, когато, Павелъ говореше про страннъ, навесисе на снхятъ, и падна отъ третіятъ катъ долъ, и вдигнаха го мъртво.

10 И слѣзе Павелъ и легна на него, и като го пригърна, рече: не смѣщавайте се: защото дѣша та мѣ е въ него.

11 И като се качи (пакъ), та преломи хлѣватъ и похапна, и приказва доволнъ дори до зори, послѣ отиде.

12 Помеждъ това доведоха